

Ni presons governatives, ni atracadors a la direcció de les organitzacions obreres.

L'OPINIÓ

Any V - Número 427 • BARCELONA • Dissabte, 15 d'octubre de 1932
Preu: 10 cèntims

AGITACIO ANARQUISTA • ELS PRESSUPOSTOS PER A 1933

Abans d'ahir, els elements que pretenen continuar vivint a l'esquena dels nostres obrers, intentaren paralytzar, amb una vaga, l'activitat industrial de Barcelona. Si de bon matí la presència d'una sola tercerola a la porta d'una fàbrica, féu tornar prudents els agitadors d'ofici, a migdia, en haver-se retirat la força pública, que garantia la llibertat de treball, se sentiren valents i aconseguiren, per la coacció en alguns indrets, que els obrers que volien entrar a treballar, no hi entressin.

Es tracta del darrer esforç que fa, abans de morir, l'anarco-sindicalisme que s'havia apoderat de les organitzacions obreres. Cal dir que aquest esforç serà totalment estèril per als fins que aquell persegueix? Nosaltres hem combatut les presons governatives des del primer dia, perquè en un règim liberal, no es pot admetre que subsisteixin, i això prou clarament resta de manifest en els principis bàsics de l'Esquerra, que hem fet nosres. La nostra campanya contra les presons governatives, tan grates a Anguera de Sojo, ens va valer una de les ofensives més acarnissades de la gent de dreta i de dreta vergonyant. Nosaltres combatem les presons governatives perquè, sincerament, les blasmem. En canvi els anarquistes que les combaten des del seu òrgan no són sincers. Els interessa que n'hi hagi per a poder llançar al carrer, com abans d'ahir, una manifestació de dones i de noies de quinze anys, que serveixin de tropa de xoc amb la guàrdia d'assalt, mentre els homes s'hi parapeten al darrera. Avui provoquen aldarulls amb el pretext de les presons governatives—certes—com pel setembre de 1931 feren matar uns quants obrers amb igual pretext—i també era cert—sota el comandament d'Anguera de Sojo. La República reclama que no es doni aquest pretext. Però també és cert que quan no hi ha hagut presons governatives, sinó que han estat presons concretament sotmeses a procediment judicial, des dels òrgans anarquistes s'ha tractat de fer-los passar com a presons governatives, abusant de la ignorància de la massa, per enganyar-la i fer-la servir per a manobres d'agitació.

Els obrers que han secundat la vaga d'ara, perquè no s'han vist emparats per l'autoritat en voler anar al treball, no el senten el comunismo libertario d'aquests agitadors. L'obrer català no el sent aquest programa que tendeix a "la desaparició total de Gobiernos, autoridades, capitalismo, burguesia y prejuicios morales", que s'ha d'implantar, segons l'òrgan de la F. A. I., amb la "revolució anarquista".

L'obrer català és una mica més il·lustrat del que es pensen els que encara no se saben avenir que se'ls ha acabat de fer-la servir de conill de guix. L'obrer català quan sent parlar de la "insurrecció armada de las masas proletarias inspirada en los principios y las tácticas del anarquismo internacional", es corda, de seguida, l'americana.

Que bé els ha anat als elements agitadors de l'anarquisme això que les dones vaguistes fossin tan innocents, abans d'ahir, de deixar-se dur com un ramat per aquests carrers cercant que sortís la guàrdia d'assalt a dissoldre-les i poder, després, escridassar des del seu diari, publicant la llista de les contuses que ells havien dut a sacrificar! Com la faran durar ara l'anècdota! I quin greu els sap que no hi hagi hagut cap mort o almenys algun ferit d'importància! Quina valentia la d'aquests agitadors de l'anarquisme de fer plegar noies de 14 i 16 anys i de posar-les al davant d'una manifestació, que saben que ha de topar amb uns agents que van armats! Aquestes són les tàctiques de l'anarquisme internacional!

Estem al costat de l'obrer català i no català que té consciència de la seva ciutadania. Combatem i combatrem els professionals de pagitació que l'exploiten per a poder anar fomentant l'ambient de malestar que els permet viure a la seva esquena. Sabiem que no s'havia de fer esperar una revifalla en l'agitació social, provocada pels elements que han vist que amb l'Estatut, l'obrer català, lliure, recobra la seva personalitat com a tal i no ha d'estar disposat a continuar subjecte a tuteles d'analfabets i de matons. I no ens sap greu que hagi esclatat tan aviat. L'anarquisme és mort a Catalunya, per més que es facin il·lusions els que, per debilitat de l'autoritat, han tingut tota la massa obrera catalana a les seves mans i no han sabut fer-ne ús. Mentrestant aquesta massa ha cregut que pel sistema de la pistola i de no rendir comptes, no li convenia deixar-se manejar i els ha girat l'esquena. L'obrer català té ganes de treballar i si vol millorar el seu nivell de vida fins arribar a què la igualtat de drets sigui un fet perquè pugui viure amb plena dignitat professional, no vol saber res d'assaltadors de banques ni d'atracadors.

A la presó no hi ha d'haver homes detinguts sense causa. Però ni el carrer ha d'ésser dels anarquistes, ni l'autoritat ha de permetre que aquests puguin pertorbar la vida ciutadana ni coaccionar la llibertat de treball.

UN QUE VIU A LA LLUNA

En la vida pública d'un país, sempre hi ha un personatge que s'atribueix el paper de definidor i que es dedica a etzibar sentències i classificacions a dreta i esquerra amb el convenciment propi que tothom està pendent de la seva paraula.

A casa nostra, aquest paper brillant va a càrrec d'un periodista, el qual empra el pseudònim de Gaziél. I com que el clos de la premsa local era petit per a la magnitud de la seva ciència profètica, ara Gaziél ha plantat botiga en les pàgines d'un rotatiu madrileny i, des d'allí, ven les seves fórmules infal·libles per a la felicitat nacional.

El darrer article que Gaziél ha publicat a "Ahora", porta per títol una pregunta: "¿Qué hará el señor Macià?". La pregunta, encara que ho sembli, no la fa el senyor Gaziél, car aquest sap de pe a pa tot allò que en les eleccions i després de les eleccions farà el senyor Macià i l'Esquerra Republicana. Si ell ha escrit la qüestió, és precisament per a contestar-la als milers de ciutadans que enllà de l'Ebre es pregunten què farà el senyor Macià. Com que Gaziél està atent als clams de l'opinió pública, i per a ell no existeixen secrets, s'apressa a satisfer la pregunta.

Ara, que compadim els que cerquin orientacions i ensenyances en els articles de Gaziél. Malament pot expli-

car el futur un home que comença un article dient: "La alianza que la Esquerra pactó con las fuerzas sindicalistas en ocasión de las elecciones del 12 de abril y 28 de junio...". Un home que falsegi o ignori la història immediata d'aquesta manera, pot ésser escoltat quan s'atrebeix a parlar de l'esdevenidor?

Costa creure que la frase transcrita hagi sortit de la ploma d'un home, veí de Barcelona i periodista d'ofici. Que ho hagués escrit un Royo Villanova, que està tan distanciat de Catalunya com qualsevol indígena de la Polinèsia, no ens en estranyariem. Però el senyor Gaziél que presència a Barcelona l'adveniment de la República i les lluites electorals, no pot parlar honradament de pactes i aliances de la mena dels que retreu.

Conclusió? Senzillíssima: Gaziél viu a la lluna. Només així es comprèn que ara exhumi en "La Vanguardia" un article de cinc anys enrera en el qual, assenyalant una coincidència d'opinió, diu: "no porque me sean conocidos los pensamientos del Rey, a quien no tengo el honor de haber hablado en mi vida...".

Sabíem que aquests eren els honors que cercava Gaziél durant la monarquia. Suposàvem que, malgrat la República, continuava estimant-los. Per aquells que se'l prenguin de bona fe...

Ascendeixen a 4.711 milions de pessetes, amb un augment de 170 milions sobre els de 1932. Aquest augment i els 309 milions d'obligacions diverses, que figuraven en el pressupost de 1932 i que ara han desaparegut, es destinen a dotar principalment els serveis d'Obres públiques, la consignació dels quals ha estat augmentada en 200 milions; d'Instrucció, amb un augment de 40 milions, i d'Agricultura, amb un augment de 50 milions

Madrid, 14. — El projecte de pressupostos generals de l'Estat, llegit pel ministre de Finances avui a la tarda, a les Corts, ofereix els següents resums generals:

OBLIGACIONS GENERALS DE L'ESTAT

Presidència de la República, dos milions 250.000 pessetes.
Cambra legislativa, 10.000.000 de pessetes.
Deute Públic, 973.012.934'55 pessetes.
Classes passives, 284.320.671 pessetes.
Tribunal de Comptes de la República, 1.285.500 pessetes.
Total, 1.270.969.105'55 pessetes.

OBLIGACIONS DELS DEPARTAMENTS MINISTERIALS

Presidència del Consell de Ministres, 37.366.048'54 pessetes.
Ministeri d'Estat, 22.311.229'50 pessetes.
Ministeri de Justícia, 50.369.213'20 pessetes.
Ministeri de la Guerra, 423 milions 590.360'80 pessetes.
Ministeri de Marina, 260.658.096 pessetes.
Ministeri de la Governació, 417 milions 063.384'21 pessetes.
Ministeri d'Obres Públiques, 868 milions 922.723'35 pessetes.
Ministeri d'Instrucció Pública i Belles Arts, 309.294.706'69 pessetes.
Ministeri del Treball i Previsió, 86.072.485'42 pessetes.
Ministeri d'Agricultura, Indústria i Comerç, 120.856.124'52 pessetes.
Ministeri de Finances, 70 milions 472.843'98 pessetes.

Despeses de les Contribucions i Rendes Públiques, 155.432.676'30 pessetes.

Participació de les corporacions i particulars en els ingressos de l'Estat, 423.004.575'68 pessetes.

Acció al Marroc, 158.386.753'68 pessetes.

Possessions espanyoles de l'Àfrica Occidental, 3.513.782'97 pessetes.

Obligacions a extinguir, 32 milions 885.085'15 pessetes.

Total, 3.440.200.289'99 pessetes.

RECAPITULACIO. — Obligacions generals de l'Estat, 1.270.969.105'55 pessetes; Obligacions dels departaments ministerials, 3.440.200.289'99 pessetes.

Total, 4.711.169.395'54 pessetes.

L'import total de les despeses puja, tal com queda exposat, a 4.711.000.000'00 de pessetes, amb un augment de 170 milions de pessetes, respecte l'any 1932.

No obstant l'acreixement en la dotació dels serveis és molt més considerable, car a això s'han dedicat els 309.000.000 de pessetes, que en el pressupost en vigor es destinaren a satisfer obligacions d'organismes autònoms que aquest any han desaparegut del pressupost.

A 32 milions s'han reduït les obligacions a extinguir dels departaments ministerials.

El pressupost d'Obres Públiques augmenta prop de 200 milions de la xifra de l'any anterior, que ja quasi doblava el pressupost de 1931. Estan compresos en aquestes despeses, especificant-los, els crèdits de ferrocarrils, obres hidràuliques i ferms especials, que actualment estaven afectes al pressupost d'organismes autònoms. Instrucció Pública, que l'any ante-

rior va obtenir una elevació de 60 milions de pessetes, s'augmenta amb més de 40 milions, xifra en la qual estan inclosos 25 milions per al desenrotllament del pla de cultura, aprovat darrerament per les Corts.

Oferix també un singular augment el pressupost d'Agricultura, en el qual s'han inclòs els 50 milions de pessetes corresponents a l'annualitat fixada per la llei agrària.

Pel que al pressupost del Treball es refereix, és d'advertir, que no obstant no sofrir augment en la totalitat dels crèdits i utilitzant principalment dotacions afectes al servei a què es dedica més atenció, s'han produït sensibles incrementacions en les assignacions de tan marcat caràcter social, com a les relatives als jurats mixtos de treball.

Les subvencions a obres socials que realitzen les cooperatives, és de 5 milions de pessetes.

Les subvencions a l'atur forçós, a la mateixa quantitat i els segurs d'accidents de treball industrial, s'incrementen a la mateixa suma.

Finalment s'assenyala un augment de més de 7.900.000 pessetes per a intensificar l'import de les llibretes de capitalització.

Quant al pressupost del Ministeri de la Guerra, en les seves dues seccions de la Península i Marroc, ofereix un augment líquid de més de vint-i-dos i mig milions de pessetes, de les quals, més de cinc milions es dediquen a millorar el cost de les estades d'hospital i un milió i mig de pessetes per a semblants atencions, destinant-se, finalment, crèdits per a construcció entre els quals figuren els corresponents a les obres de diversos hospitals militars i aquarteraments de Madrid.

Les dues terceres parts de l'augment de les despeses de Marina corresponen a la Marina Mercant, elevant l'increment de crèdits d'aquesta subsecció a 18.000.000 de pessetes.

Per últim, en el pressupost del ministeri d'Estat figura una partida d'un milió de pessetes per a iniciar l'expansió cultural d'Espanya mitjançant l'establiment de delegacions i centres d'estudi i ensenyament a l'estranger, preferentment als països hispano-americans, en compliment del disposat en el

paràgraf tercer de l'article 50 de la Constitució.

En el pressupost de Finances s'hi han inclòs les anualitats acordades per les Corts en concepte de subvenció per capitalitat a l'Ajuntament de Madrid, que ascendeix a 8.000.000 de pessetes.

El pressupost d'ingressos ha estat calculat sobre la base de recaptació verificada sense que s'hi hagi introduït cap modificació a les bases de tributació, figurant com a única novetat la inclusió en l'estat d'ingressos la contribució sobre la renda que s'estableix pel projecte de llei llegit aquesta tarda a les Corts pel ministre de Finances.

Les característiques essencials de la nova tributació són les de partir de la base de renda superior a 100.000 pessetes i s'estableixen les impositcions d'acord amb una escala de tipus moderat que comença en 1 per 100 i arriba al 77 per cent per a les rendes superior a un milió de pessetes.

L'ampre marge d'excepció i la suavitat dels tipus de gravamen obeeixen, per una part, a què s'ha de comptar amb la mancança d'un mecanisme administratiu suficientment preparat per a l'establiment de la contribució general sobre la renda com ha ocorregut en els països que es troben en circumstàncies semblants, i per altra part s'ha tingut en compte que la nova impositció ve a recarregar les actuals contribucions directes.

Hi ha un desnivell entre les despeses i els ingressos del pressupost per a 1933 que s'eleva a 570 milions 891.274'81 a què excedeixen les primeres dels segons, i per tal d'atendre aquesta diferència hom compta, per una banda, amb l'emprèstit de Cultura, de 25 milions, i amb el Deute del Tresor, l'emissió del qual s'autoritza per la llei, de 550 milions de pessetes, i hi ha inclosos en el pressupost de despeses els crèdits que s'han calculat necessaris per al servei i interessos de l'emprèstit Deute, així com el suficient per al reemborsament dels pagarés d'ultramar en part igual a ço recaptat enguany en el que fa referència a circulació fiduciària en descobert.

ELS PROJECTES DEL SENYOR CAMBO

— Et creus que no pescaré res?
— Sempre hi queda algun lluç...

C. E.